

КРАДЦИ.

Драганчо много обичаше да ходи по чуждитѣ градини и да краде ябълки, круши, сливи и други плодове. Прѣзъ една тъмна нощъ, когато родителитѣ му спѣли, той излѣзълъ скриномъ отъ дома си и отишелъ у Петкови. Петко бѣше неговъ другарь, той го придружаваше на всѣкъдѣ и каквото откраднѣхъ, дѣлѣхъ го по равно.

Драганчо стигнъ до Петкови. Той прѣскочи ниския плетъ и тихичко се покачи по стълбата. На двора спѣше Петко съ двѣтѣ си сестричета. Драганчо побутнъ Петка, пошепнъ му нѣщо на ухото и той се събуди. Слѣдъ малко и двамата излѣзохъ отъ двора по сѣщия нѣтъ и се намѣрихъ на улицата.

Чернитѣ и гѣсти облаци захванжли бѣхъ да се растурватъ и вече се показа златната луна. Врѣмето бѣше тихо и никой се не виждаше по нѣтъ. Двамата другари вървѣхъ бързо и мълчяхъ. Драганчо бѣше окачилъ прѣзъ рамото си една торбичка, а отъ дѣсна страна на кръста му висѣше остро и хубаво ножче. Петко държеше въ дѣсната си рака само една малка прѣчица.

Двѣтѣ другарчета стигнѣхъ до една градина. Тя бѣше насѣяна съ разни плодови дръвеса, но отъ всѣкъдѣ заградена съ високи стѣни. На горния край на градината имаше къща. Тамъ спѣше спокойно господаря на градината. Надъ стѣната бѣше увиснѣла една голѣма слива, която, съ сладкитѣ си плодове, превличаше двамата наши скитници. Тѣ се приближихъ до стѣната и се по-